

ogsaa, selv om man gaar mod Syd med Løbet, blive nødt til at foretage en Sikring af det. Det mener sikkert alle sagkyndige, det hørte vi i Udvalget. Men Bekostningen ved et saadant Løb imod Syd nede ved Gødelen vil i Forbindelse med Bekostningen ved Tillukningen af Hvide Sande-Kanalen løbe op til 3 Mill. Kr. Vil man have Udløbet lidt nordligere, ved Hegnet, vil Bekostningen løbe op til noget mere, nemlig til 3,600,000 Kr., og vil man endelig gaa op til Skodbjerge, som jeg hele Tiden har anset for at være det bedste Sted, men som man i sin Tid i Rigsdagen ikke mente at kunne gaa ind paa, vilde man komme endnu højere op med Beløbet.

Det at blive ved Hvide Sande, at bygge der to Indbygninger med en fri Sluse og en Skibsfartssluse, som der er Tale om, vil i Virkeligheden blive det billigste og det bedste for Forholdene ved Ringkøbing Fjord, man vil saa fremdeles have et Støttepunkt for Havfiskeriet og have gode Afvandingsforhold i Fjorden, og naar man faar disse Sluseindretninger og Indbygninger, vil man i Fremtiden være fri for de Oversvømmelser, som man nu har kendt der, ja, man vil neppe faa Oversvømmelser, thi man kan forsyne Sluserne med Stigbord og ligefrem lukke af, naar der er Fare for Oversvømmelser f. Eks. i Højbjergningstiden. Ganske vist maa man gaa ud fra, at naar man indskrænker Strømprofilen, saaledes som det foreslaas, vil der ikke blive saa meget Saltvand i Ringkøbing Fjord, som der har været i den senere Tid, og Fjordfiskeriet vil med Hensyn til Indvinding af Saltvandsfisk sikkert lide nogen Skade derved. Men paa den anden Side kan man vel gaa ud fra, at naar man faar stabile Forhold derovre, vil der blive bedre Støttepunkter for Havfiskeriet, end dette hidtil har haft. Ogsaa Tilhængerne af en Lavvandssluse maa kunne tiltræde, at man bygger paa Plan Nr. 2, thi hvis man senere — imod min Formodning — skulde gaa over til Tanken om Ringkøbing Fjord som en Ferskvandssø, vilde man i det væsentlige ved en saadan Foranstaltning have gjort, hvad der var nødvendigt, idet man da kun behøvede at forsyne det Sluseapparat, der var, med Stigbord og lukke af derfor. Det vilde neppe volde store Vanskeligheder. Imidlertid tør jeg ikke udtale mig med synderlig Fasthed derom, thi dertil er jeg for lidt inde i de tekniske Sager.

Dernæst er jeg enig med Ministeren i,

hvad han og de sagkyndige har udtalt hyer Gang, man har haft denne Sag for, at det er i høj Grad forkert, at Rigsdagen ikke gør sig færdig i saa Henseende saa betimeligt, at Aarets bedste Arbejdstid kan benyttes. Den Skade, der derved volds, lides der under hvert Aar. I Aaret 1912 blev Loven vedtaget saa sent, at Bundsikringen kun delvis kunde lægges ud om Sommeren, og det var vel en af Grundene — det siger de sagkyndige, og det synes jeg er indlysende — til, at Katastrofen i 1912—13 blev saa stor, som den blev. I Fjord blev Lovforslaget ganske vist forelagt sent, men vi sad jo her til langt ind paa Sommeren og blev saa endda ikke færdige med det, og Følgen deraf blev, som vi ser, at de bygningskyndige derovre ikke har kunnet udrette andet end at holde Forholdene jævnt gaaende, og derved er der sket Skade. Det skulde vi ikke gøre om igen i Aar ved at sidde længe med Sagen her. Der er neppe heller nogen Grund for Folketinget til at sidde længe med denne Sag, for vi har drøftet den frem og tilbage, saa godt det overhovedet lader sig gøre, og vi har i Udvalget haft saa mange sagkyndige tilkaldt, at jeg ikke kan tro, der i Aar kan være Grund til at gøre dette om igen. Spørgsmaalet om den midlertidige Lukning, — for andet kan det sikkert aldrig blive, man maa aabne igen der paa Stedet — er vi antagelig enige om med Ministeren. Spørgsmaalet om at bygge efter Plan Nr. 2, som jeg agter at foreslaa, og som jeg tror er det eneste fornuftige, kan vi afgøre ved anden Behandling ved at forhandle om et Ændringsforslag derom. Jeg vil derfor anbefale, at Sagen gaar igennem Tinget uden Udvalgsnedsættelse.

Naar jeg vil foreslaa, at vi nu gaar til Bygningen efter Plan Nr. 2, er det, fordi jeg mener, at ellers vil der gaa for lang Tid hen, inden man kommer til en endelig Afgørelse, og jo længere Tid der gaar hen, des større er Ulemperne, Ulemperne for Lodsejerne, som ikke kan faa den nødvendige Afvanding af deres Jord, og Ulemperne for Fiskerne i meget høj Grad. Der kan vel siges: Kommissionen bliver nok færdig i Aarets Løb, og saa kan Ministeren hurtigt komme med et Lovforslag. Ja, det er rigtigt, men der gaar dog Tid tabt derved, men vedtages et saadant Lovforslag nu, kan Materialet skaffestillede, og alt kan gøres færdigt, saa snart Lukningen er tilendebragt, og saa kan man begynde paa Arbejdet. Men skal vi først næste Aar begynde med at ved-